

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός/μηχανικός περιβάλλοντος, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Για τις απόψεις/σχόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Στο λίκνο της επιστήμης και της τεχνολογίας

Την προηγούμενη εβδομάδα και για τρεις συνεχόμενες μέρες, με παρέα τους φίλους Γιάννη Φεσά και Κυριάκο Παρπούνα, είχα την ευκαιρία να βρεθώ στη μεγαλύτερη έκθεση τεχνολογίας περιβάλλοντος, την IFAT, που γίνεται στην Ευρώπη, στο Μόναχο της Γερμανίας. Τεχνολογικές δημιουργίες τριών περίπου χιλιάδων εκθετών αναπτύσσονται σε πολλές χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα κλειστών και αιθριών χώρων. Για τρεις μέρες, από τις 9:00 το πρωί μέχρι τις 6:00 το απόγευμα, ρουφούσαμε τις κάθε λογής προκλήσεις, νέες γνώσεις και εμπειρίες. Ό,τι πιο νέο και πρωτότυπο στον τομέα της προστασίας της υγείας, του περιβάλλοντος και της βελτίωσης της ποιότητας ζωής παρουσιαζόταν από τους γεμάτους περηφάνια εκθέτες.

Και όπως πάντα, τον ενθουσιασμό ακολουθούσε ο προβληματισμός και τελικά η κατήφεια. Από αυτόν τον ναό της δημιουργίας απύσαστο όπως πάντα η Κύπρος, καθώς και η Ελλάδα. Οι χώρες που γεύτηκαν πρώτες τη δημιουργία του ελεύθερου πνεύματος και της δημοκρατίας. Και ακόμα πιο μεγάλη η πίκρα στη διαπίστωση ότι ακόμα και αυτές τις έτοιμες δημιουργίες άλλων συνανθρώπων μας δεν είμαστε ικανοί να αξιολογήσουμε και να αξιοποιήσουμε. Μέσα στην αθλιότητα της πολιτικής μας ζωής, ακόμα προωθούνται τεχνολογίες πεπερασμένες και ζημιόγρονες για τους κατοίκους αυτής της χώρας. Αίσθηση σε όλους με τους οποίους μιλήσαμε στην έκθεση προκαλεί το παράδειγμα της διαχείρισης των απορριμμάτων στον τόπο μας. Ακόμα προτείνουμε τη δημιουργία κεντρικών συστημάτων διαχωρισμού και επεξεργασίας αποβλήτων τύπου "Κόσης", με σοβαρό κόστος προς τον πολίτη. Με δεδομένη την τεχνολογία που παρουσιάζεται παγκόσμια αυτήν τη στιγμή, δεν χωρά λογική το γιατί περιορίζουμε τις επιλογές μας σε συγκεκριμένο σύστημα που όλοι πιστεύουμε ότι είναι μία ακόμα στην μένη υπόθεση και δεν βγαίνουμε ως κράτος σε ανοιχτή πρόσκληση προς όλες αυτές τις τεχνολογίες που μας διασφαλίζουν μέχρι και κέρδος από τη χρήση των σκουπιδιών μας, όπως έχει γίνει σχεδόν σε όλες τις βόρειες χώρες της Ευρώπης; Την προσωπική μου απάντηση βέβαια την έχω βρει, μέσα από τα λόγια του μακαρίτη του πατέρα μου. Είχε

άγρια βασανιστεί και σχεδόν πεθάνει στα χέρια των Εγγλέζων αποικιοκρατών-βασανιστών στο κολαστήριο της Ομορφίτας. Εγώ άκουγα τις διηγήσεις του και του έλεγα πόσο λυπόμουν που είχε περάσει τόσα πολλά. Και εκείνος πάντα απαντούσε χαμογελώντας: "Σε περίοδο πολέμου, οι επιλογές είναι εύκολες: είτε μπαίνεις στον αγώνα ως πατριώτης, είτε γίνεσαι προδότης, είτε παραμένεις ένας ακόμα Πόντιος Πιλάτος" και συμπλήρωνε "για εσάς στενοχωριέμαι, πώς θα βρείτε τον δρόμο του πατριωτισμού εν καιρώ ειρήνης;". Αυτό είναι λοιπόν που χάθηκε στα ψηλά δώματα όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις. Η ηθική του πατριωτισμού ή, διαφορετικά, του αλτρουισμού. Και προφανώς δεν αναφέρομαι στις από άμβωνος διακηρύξεις με στόχο το χειροκρότημα. Ο καθένας ξέρει πια και εξυπηρετεί το δικό του συμφέρον ή άντε και στο τσακίρι του αλτρουισμού του, το συμφέρον του κόμματός του. Η πατρίδα που χωράει σε όλο αυτό το πανηγύρι;

Η ερώτηση βέβαια αναμενόμενη: "Και τι να κάνω, βρε φίλε; Το σύστημα έχει μπλοκάρει τα πάντα. Κάθε ατομική προσπάθεια που πάει κόντρα στα συμφέροντα των απατεώνων είναι καταδικασμένη σε αποτυχία". Ναι, είναι αλήθεια και το διαπιστώνουμε όλοι όσοι προσπαθήσαμε.

Αυτό που εγώ φιλοδοξώ να προσπαθήσω είναι η δημιουργία μιας ομάδας από ανθρώπους που μέσα από το βάθος του χρόνου έχουν αποδείξει, στον τομέα της υγείας, του περιβάλλοντος και της βελτίωσης της ποιότητας ζωής, ότι διατηρούν την αγάπη τους για τον συνάνθρωπό τους, για τον τόπο τους. Έτσι στον δικό μας τομέα, αυτόν που για χρόνια υπηρετεί αυτή η ομάδα, όποιος πραγματικά θέλει να δουλέψει σοβαρά και με στόχο την περηφάνια και ικανοποίηση της δημιουργίας, να έχει την ευκαιρία να το πράξει. Και αυτός που θα ψάξει και θα κάνει χρήση της δημιουργίας αυτής, να έχει τη χαρά και ευχαρίστηση να βιώσει τα προϊόντα αυτής της επιστημονικής όρασης. Γιατί δεν δοκιμάζουμε ο καθένας στον τομέα του; Να δημιουργήσουμε συμμαχίες ηθικών ανθρώπων σε κάθε επιστημονικό και μη χώρο του τόπου μας. Με τις ομάδες μας μπορούμε να βελτιώσουμε τον δικό μας περίγυρο, τον μικρόκοσμό μας, και σίγουρα τη δική μας ποιότητα ζωής. Μπορούμε να έχουμε έτοιμ μικρές, πλην όμως σημαντικές παρεμβάσεις στο σύστημα. Πού ξέρετε, μπορεί να βρούμε την κερκόπορτά του!

Μαρίνα Νεοφύτου. Φτιάχνοντας το Πράσινο Λεωφορείο για το έργο SHOR06 της ΑΚΤΗΣ και των Urban Gorillas που χρηματοδοτείται από το Fulbright.

ΖΩ! ... σε έναν τόπο με... ευέλικτες ρυθμίσεις!

Το περασμένο καλοκαίρι, με ανακούφιση ακούσαμε τα σχέδια ενίσχυσης των επιχειρήσεων, που είχαν γονατίσει από το κούρεμα και τους πολλαπλούς τραπεζικούς περιορισμούς. Ευέλικτες ρυθμίσεις ήταν ένα από τα προγράμματα που διαχειρίζεται το ΚΕΠΑ. Προσλαμβάνει υπάλληλο που είναι άνεργος και συνεισφέρει το κράτος στον μισθό 6 μηνών με κάποιο ποσοστό. Οπότε και μειώνεται η ανεργία και περιορίζονται οι δαπάνες των εταιρειών. Ως εδώ καλά. Τον Αύγουστο τόσο εμείς όσο και φίλοι κάναμε αυτή την αίτηση και εγκρίθηκε η εργοδότηση

ατόμων στις εταιρείες μας. Και από εκεί άρχισε ένας μαραθώνιος που ακόμα καλά κρατεί: μετά από μήνες σιωπής, μας ζητήθηκαν και πρόσθετα χαρτιά. Μετά από 7 μήνες υπογράψαμε, αλλά και πάλι και άλλα χαρτιά μας ζητήθηκαν, timesheets, χίλια δυο. Μέσα Μαΐου τώρα, 10 μήνες μετά και ακόμα δεν έχουμε εισπράξει την "ευέλικτη ενίσχυση"! Σε μια περίοδο μειωμένης ρευστότητας, αν το κράτος λειτουργεί με τέτοιες ταχύτητες και τόσο γραφειοκρατία, το ζητούμενο και ο στόχος αναιρούνται και οι εξαγγελίες μένουν κενοί λόγοι. Το ίδιο συμβαί-

νει με τα σχέδια Νεανικής Επιχειρηματικότητας. Πρέπει να έχει ο νέος το κεφάλαιο, να πληρώσει, και σε άγνωστο χρόνο να του δοθεί η ενίσχυση (που είναι σημαντική, φτάνει το 40%). Αλλά το θέμα είναι να δοθεί η ώθηση! Εκ των υστέρων, δεν έχει και μεγάλη σημασία. Ας αναθεωρηθούν και επικαιροποιηθούν όλα αυτά τα ανακόλουθα. Και ας μην μένουν οι διαχειριστές τους στη δικαιολογία: αυτά μας ζητά η Ευρώπη. Βρείτε τρόπους. Υπάρχουν τα κονδύλια, είναι κρίμα να μην δίνονται ορθά στην οικονομία.

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... στην Ευρωπαϊκή Μέρα Ναυτιλίας

Η Ευρωπαϊκή Μέρα Ναυτιλίας πραγματοποιείται φέτος στη Βρέμη, 19 και 20 Μαΐου, με σύνθημα: Η καινοτομία οδηγεί τη Γαλάζια Ανάπτυξη! Θα είμαστε εκεί ως εκπρόσωποι του κονσόρτσιουμ Marlisco, για τα σκουπιδιά της θάλασσας, μαζί με την ομάδα των μαθητών του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Λεμεσού, που κέρδισαν το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό

Βίντεο Marlisco στην Κύπρο. Το έπαθλο θα τους απονεμίσει η επίτροπος Διαμανάκη σε ειδική τελετή,

στην οποία θα συμμετέχουν αντιπροσωπείες από όλες τις χώρες της Ευρώπης.

ΕΛ